

ASPECTE ALE COLECTĂRII DEȘEURILOR

¹*Drd., Georgiana Carmen BADEA*

²*Dr., Sorin Petrică ANGHELUȚĂ*

¹*Academia de Studii Economice din București – Piața Romană 6,
București. Tel.+4021319.19.00 <http://www.ase.ro>*

²*Autoritatea Națională pentru Calificări,*

*Adresa: P-ta. Valter Maracineanu nr. 1-3, Intrarea B, etaj 2, cam. 164-166, Sector 1, 010155
București, România, Telefon: +40.21.313.00.51; +40.21.313.00.52; Email: office@anc.edu.ro*

Abstract

At EU level have been developed a series of documents governing the implementation of environmental policies. Over the last years, their implementation at national level has been achieved through normative acts (laws, government decisions, orders). In the case of waste management, the situation is similar. This article presents the European and national documents underlying the implementation of waste management policies. In order to implement waste policies, statistical data on waste generation and management is required. The article analyzes the amount of waste generated and treated at national and European level.

JEL CLASSIFICATION: Q53

La nivelul Uniunii Europene au fost implementate o serie de documente care se încadrează în legislația referitoare la gestionarea deșeurilor. Astfel, un prim act este *Directiva 2008/98 privind deșeurile și de abrogare a anumitor directive*. În România, această directivă a fost implementată prin *Legea nr. 211/2011 privind regimul deșeurilor*.

În funcție de tipul de deșeu, atât la nivel european, cât și la nivel național, legislația cuprinde mai multe documente. Astfel, *Directiva 94/62 privind ambalajele și deșeurile de ambalaje*, respectiv *Ordinul 794/2012 al Ministrului Mediului și Pădurilor privind procedura de raportare a datelor referitoare la ambalaje și deșeuri de ambalaje*.

În cazul deșeurilor de echipamente electrice și electronice, la nivel european avem *Directiva Comisiei 2005/369/CE de stabilire a normelor de control al conformității statelor membre și de stabilire a formatelor de date în sensul Directivei 2002/96/CE privind deșeurile de echipamente electrice și electronice*, iar la nivel național *Ordinul nr. 1494/846/2016 din 20 iulie 2016 pentru aprobarea procedurii și criteriilor de acordare a licenței de operare, revizuire, vizare anuală și anulare a licenței de operare a organizațiilor colective și de aprobare a planului de operare pentru producătorii care își îndeplinesc în mod individual obligațiile, acordarea licenței reprezentanților autorizați, precum și componența și atribuțiile comisiei de autorizare, pentru gestionarea deșeurilor de echipamente electrice și electronice*.

Pentru deșeuri de baterii și acumulatori, la nivel european a fost adoptată *Directiva 2006/66 privind bateriile și acumulatorii și deșeurile de baterii și acumulatori*. Pentru acest tip de deșeuri a fost aprobat *Regulamentul 1103/2010 de stabilire, în conformitate cu Directiva 2006/66/CE a Parlamentului European și a Consiliului, a normelor de etichetare privind capacitatea pentru bateriile și acumulatorii portabili secundar*.

În anul 2006, a fost aprobată *Directiva nr. 2006/21/CE privind gestionarea deșeurilor din industriile extractive*. Totodată, la nivel național, este în vigoare *Hotărârea Guvernului nr. 856/2008 privind gestionarea deșeurilor din industriile extractive*.

Pentru vehicule scoase din uz, este adoptată *Directiva 2000/53 privind vehiculele scoase din uz*.

Un obiectiv important al politicilor europene în domeniul deșeurilor este eliminarea în condiții de siguranță a deșeurilor care nu pot fi reciclate și reutilizate. În acest scop, a fost implementată *Directiva 96/59 privind eliminarea bifenililor și trifenililor policlorurați (PCB și PCT)*. România aplică prevederile acestei directive prin intermediul *Hotărârii Guvernului nr.*

173/2000 pentru reglementarea regimului special privind gestiunea și controlul bifenililor policlorurați și a altor compuși similari. Tot în scopul eliminării deșeurilor care nu pot fi reciclate și reutilizate, a fost instituită *Directiva 75/439/CEE privind eliminarea uleiurilor uzate*. Ulterior aceasta a fost abrogată, iar prevederile referitoare la eliminarea uleiurilor uzate au fost incluse în *Directiva 2008/98/CE privind deșeurile*. În completarea prevederilor europene, în România, a fost aprobată *Hotărârea Guvernului nr. 235/2007 privind gestionarea uleiurilor uzate*.

Deoarece nămolurile ar trebui utilizate în condiții care garantează protecția solului și a apelor subterane și de suprafață, la nivel european a fost adoptată *Directiva 86/278 privind protecția mediului, în special a solului, atunci când se utilizează nămoluri de epurare în agricultură*. În România, aceasta a fost completată de *Ordinul comun 344/708 din 2004 al Ministrului Mediului și Gospodăririi Apelor și al Ministrului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale pentru aprobarea normelor tehnice privind protecția mediului în special al solurilor, când se utilizează nămoluri de epurare în agricultură*.

Pentru ca România să își poată valorifica potențialul de dezvoltare în sectoare-cheie precum transporturile sau gestionarea deșeurilor, sunt necesar a fi adoptate măsuri care să conducă la o utilizare eficientă a fondurilor Uniunii Europene, precum și la creșterea ratei de absorbție. Deficiențele de gestionare și dese schimbări ale priorităților au afectat calitatea investițiilor publice.

La nivelul Uniunii Europene, România a convenit atingerea anumitor standarde de mediu. Astfel, se impun măsuri care să conducă la respectarea legislației, astfel încât fondurile naționale și ale Uniunii Europene să fie direcționate către atingerea acestor standarde de mediu. Ca o consecință, a fost pusă la dispoziția publicului prima versiune a Planului Național de Gestionare a Deșeurilor.

Referitor la biocarburanți, se consideră că aceștia nu trebuie să provină din produse agricole. De asemenea, dezvoltarea biocarburanților ar trebui realizată fără afectarea producției de alimente, mai degrabă din produse reziduale, din produse secundare și chiar deșeuri, cum sunt cele din silvicultură.

Poluarea, încălzirea globală, pot fi influențate atât de modul în care sunt fabricate produsele și sunt oferite serviciile, cât și de modul în care acestea sunt utilizate. Astfel, nefolosirea la un nivel ridicat a materiilor prime poate conduce la epuizarea resurselor naturale, dar și la generarea unor mari cantități de deșeuri.

O mare măsură din deșeurile generate de gospodăria reprezintă deșeuri municipale. Dar acestea pot include și deșeuri similare generate de întreprinderi mici și instituții. În funcție de sistemul local de gestionare a deșeurilor, această parte a deșeurilor municipale poate varia de la oraș la oraș și de la o țară la alta. În Tabelul 1 este prezentată o situație comparativă a deșeurilor generate în anul 2004, respectiv în anul 2015, pentru țările membre ale Uniunii Europene (kg pe cap de locuitor).

Tabelul 1. Situație comparativă a deșeurilor generate în țările membre ale Uniunii Europene

Țara/Anul	2004	2015
UE (28 țări)	512	476
Austria	574	560
Belgia	485	418
Bulgaria	599	419
Cehia	279	316
Cipru	684	638
Croația	304	393
Danemarca	695	789
Estonia	445	359
Finlanda	469	500
Franța	519	501
Germania	587	625
Grecia	436	485

Țara/Anul	2004	2015
Irlanda	737	587 (date existente pentru anul 2012)
Italia	540	486
Letonia	318	404
Lituania	373	448
Luxemburg	679	625
Malta	623	624
Marea Britanie	602	485
Olanda	599	523
Polonia	256	286
Portugalia	445	453 (date existente pentru anul 2014)
România	349	247
Slovacia	261	329
Slovenia	485	449
Spania	600	434
Suedia	460	447
Ungaria	454	377

Sursa: realizat de autori pe baza datelor existente pe site-ul EUROSTAT

Din datele prezentate, în anul 2015 față de anul 2004, se constată creșteri ale deșeurilor generate (kg pe cap de locuitor) în principal pentru următoarele țări: Croația (+29,28%), Letonia (+27,04%), Slovacia (+26,05%), Lituania (+20,11%).

De asemenea, pentru aceeași perioadă analizată, cantitatea de deșeuri generate pe cap de locuitor a scăzut în special în următoarele țări: Bulgaria (-30,05%), România (-29,23%), Spania (-27,67%), Irlanda (-20,35%).

Cu toate acestea, în anul 2015, țările în care se înregistrează cea mai ridicată cantitate de deșeuri generate pe cap de locuitor sunt: Danemarca, Cipru, Germania, Luxemburg, Malta. Toate aceste țări au peste 600 kg de deșeuri generate pe cap de locuitor. România și Polonia înregistrează, în anul 2015, cele mai mici cantități de deșeuri generate pe cap de locuitor – sub 300 kg.

Totodată, cantități mai mici de 400 kg de deșeuri generate pe cap de locuitor se observă pentru următoarele țări: Cehia, Slovacia, Estonia, Ungaria, Croația.

În România, pentru perioada 2004-2015, evoluția cantității de deșeuri generate pe cap de locuitor este prezentată în Figura 1 (kg pe cap de locuitor).

Se observă că pentru perioada 2004-2008, cantitatea de deșeuri generate pe cap de locuitor a crescut aproape continuu, până la valoarea de 411 kg pe cap de locuitor. De asemenea, pentru perioada 2008-2015, se înregistrează o scădere a cantității de deșeuri generate pe cap de locuitor, până la valoarea de 247 kg pe cap de locuitor.

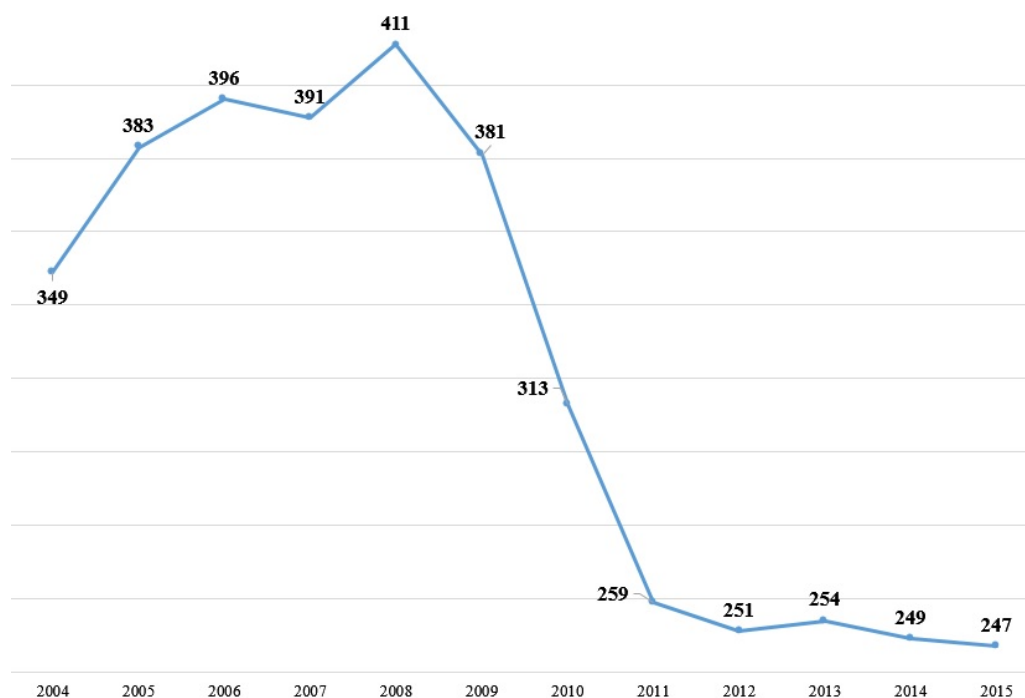

Figura 1. Evoluția cantității de deșuri generate pe cap de locuitor

Sursa: realizat de autori pe baza datelor existente pe site-ul EUROSTAT

Figura 2 prezintă evoluția cantității de deșuri tratate pe cap de locuitor, în România, pentru perioada 2006-2015 (kg pe cap de locuitor).

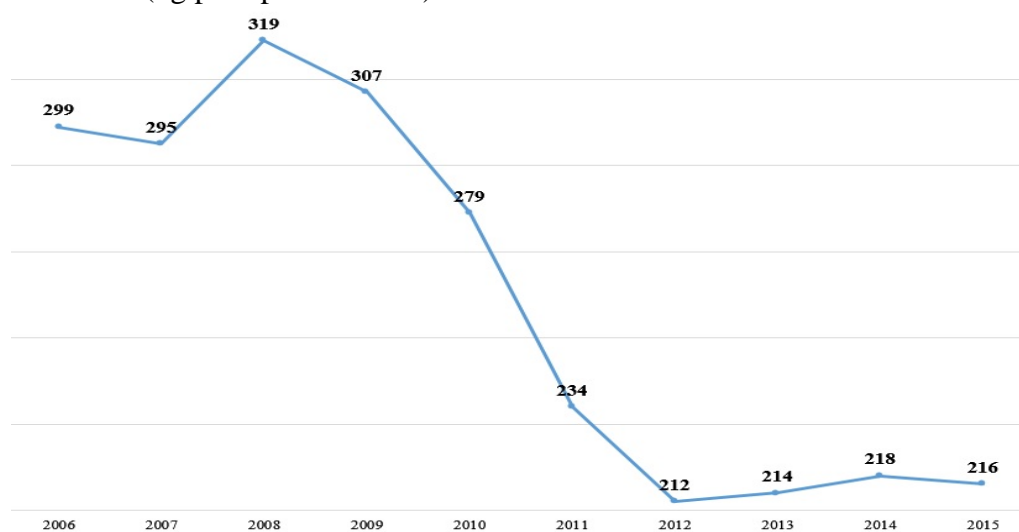

Figura 2. Evoluția cantității de deșuri tratate pe cap de locuitor

Sursa: realizat de autori pe baza datelor existente pe site-ul EUROSTAT

Din datele prezentate, se observă că, perioada 2007-2008, precum și perioada 2012-2014, au fost perioade în care cantitatea de deșuri tratate pe cap de locuitor a crescut. De asemenea, perioada 2006-2007, precum și perioada 2008-2012, au fost perioade în care cantitatea de deșuri tratate pe cap de locuitor a scăzut. Tendința ultimilor ani este de ușoară scădere a cantității de deșuri tratate pe cap de locuitor. Având în vedere și datele prezentate în Figura 1, se constată că, pentru anul 2015, în România, 87,45% din cantitatea de deșuri generate pe cap de locuitor este tratată.

CONCLUZII

La nivel mondial, se observă o creștere accentuată a numărului populației. Un efect al acestei creșteri este reprezentat și de creșterea cantităților de deșeuri. O bună gestionare a deșeurilor poate fi realizată și prin identificarea de noi resursele naturale care să susțină stilul de viață actual.

Gestionarea mai bună a mediului se poate baza și pe folosirea unor procese de producție mai eficiente. Astfel, costurile de exploatare pot scădea, dar poate fi redus și gradul de dependență de materii prime.

Parteneriatele și promovarea bunelor practici devin măsuri necesare în vederea unei gestionări corecte a problemelor sensibile create de generarea deșeurilor.

BIBLIOGRAFIE

1. Agenția Europeană de Mediu, <http://www.eea.europa.eu>
2. Agenția Națională pentru Protecția Mediului, <http://www.anpm.ro/>
3. Bran, F., Ioan, I. (2003), *Ecosferă și politici ecologice*, Editura ASE
4. Bran, F., Ioan, I. (2013), *Terra - casa vieții*, Editura Universitară
5. Bran, F., Ioan, I., Trică, C. (2004), *Eco-economia ecosistemelor și biodiversitatea*, Editura ASE
6. Comitetul Economic și Social European - *Aviz privind propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile (reformare)*, Bruxelles, 28.7.2017
7. Consiliul European - *Recomandare de Recomandare a Consiliului privind Programul național de reformă al României pentru 2017 și care include un aviz al Consiliului privind Programul de convergență al României pentru 2017*, Bruxelles, 15.06.2017
8. EUROSTAT, <http://ec.europa.eu/eurostat>
9. Ioan, I., Bran, F., Rădulescu, C.V. (2009), *Dimensiunea managerială a conservării naturii*, Editura Universitară